

AKO

SA

KNIŽKA

NARODILA...

**„KEĎ MÁM PEKNÚ KNIHU V RUKE, HOCI NEVEĽKÚ, JE TO
AKOBY SOM STRETLA DOBRÚ PRIATEĽKU.“**

AKO VZNIKLA NAŠA KNIŽKA?

**ABY VZNIKLA KNIHA, MUSÍ
PREJŠŤ DLHÚ CESTU.**

MÔŽE ZA TO TÁTO ŠIŠKA.

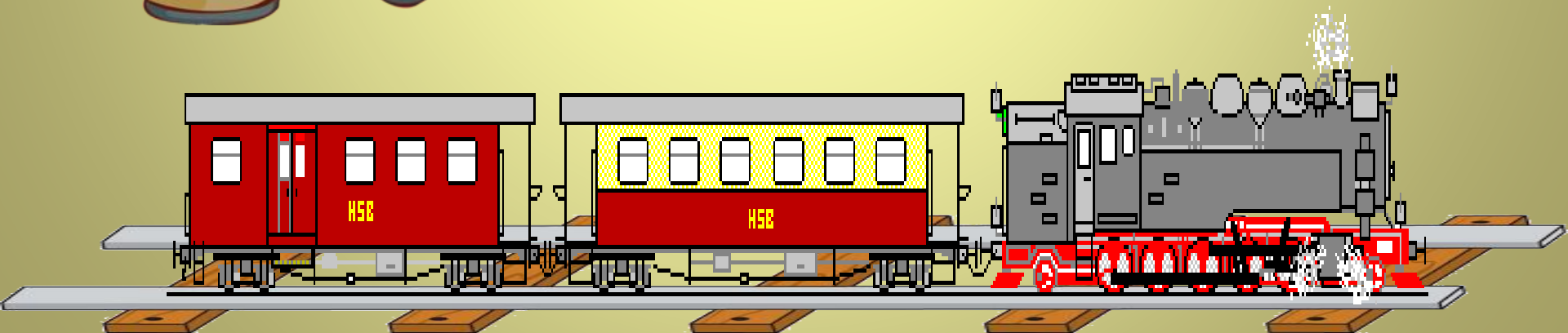

**O TEJ CESTE VÁM TERAZ
POROZPRÁVAM PRÍBEH.**

**JA SOM PAĽKO, CHLAPČEK MALÝ,
V ŠKÔLKE SA MI CELKOM DARÍ.
S KAMARÁTMI RÁD SA HRÁM,
NO NAJRADŠEJ ZO VŠETKÉHO
KNIŽÔČKY SI POZERÁM.**

**DETI, TENTO CHLAPČEK SA VOLÁ
PAĽKO. TERAZ JE TO NÁŠ
KAMARÁT. POĎME SA SPOLU S
NÍM ZAHRAŤ NA VLÁČIK, KTORÝM
SA VYBERIEME NA VÝLET.**

IDE VLÁČIK ŠI- ŠI- ŠI, ODVEZIE NÁS K MARIŠI.
POTOM CEZ TRI TUNELE, OD MARIŠI K ETELE.
ŠI- ŠI- ŠI, VLAK SA PÝŠI, RÝCHLO BEŽÍ,
KAM MU CESTA VELÍ, DO DEDINY ČI DO MESTA.

STANICA:

ROZPRÁVKOVO

DETI, ČO TO JE? /KNIŽKY/. AKÉ SÚ TO KNIŽKY? O ČOM ASI SÚ?
/ROZPRÁVKOVÉ/ POZNÁTE ROZPRÁVKY PODĽA OBRÁZKOV?

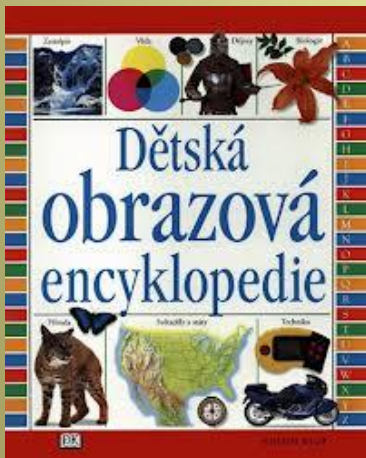
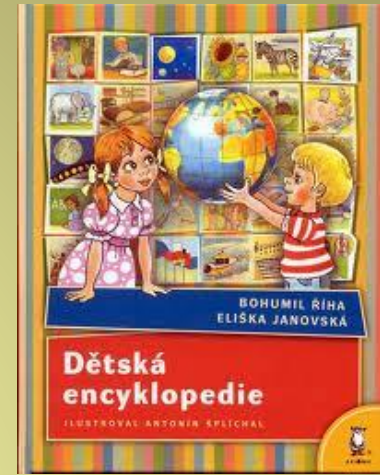
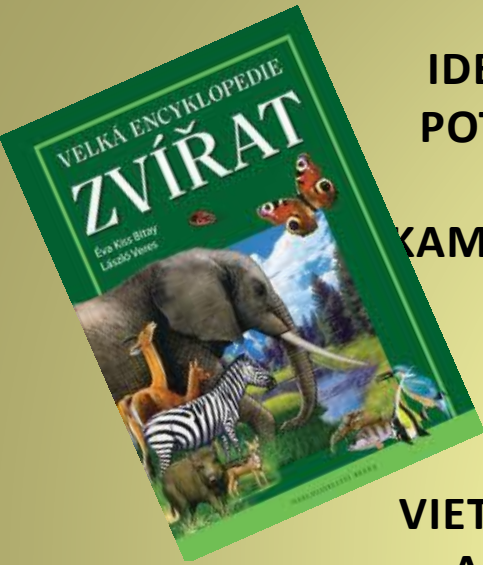
VLÁČIK POKRAČUJE V CESTE.

IDE VLÁČIK ŠI- ŠI- ŠI, ODVEZIE NÁS K MARIŠI.
POTOM CEZ TRI TUNELE, OD MARIŠI K ETELE.
ŠI- ŠI- ŠI, VLAK SA PÝŠI, RÝCHLO BEŽÍ,
KAM MU CESTA VELÍ, DO DEDINY ČI DO MESTA.

STANICA:

VŠEVEDKOVO

VIETE, PREČO SA TÁTO STANICA VOLÁ VŠEVEDKOVO?
AKÉ KNIHY VIDÍTE? VIETE NA ČO SLUŽIA? SÚ TO
ENCYKLOPÉDIE. NÁJDETE V NICH ODPOVEDE NA
VŠETKY OTÁZKY A NA TO, ČO VÁS ZAUJÍMA.
NAPRÍKLAD O VESMÍRE, ĽUDSKOM TELE, ZVIERATÁCH,
STROMOCH, KVIETKOCH...

KDE BOLO, TAM BOLO, VYRÁSTOL RAZ HUSTÝ TMAVÝ LES. BOL TAKÝ HUSTÝ, ŽE ANI SLNEČNÉ LÚČE NEPREPUSŤIL. NA JEDNOM SMREKU VISELA ŠIŠKA. NEMALA KAMARÁTOV, LEBO VŠETCI UŽ SPADLI ZO STROMU NA ZEM. BOLO JEJ SMUTNO. SEMIENKA V NEJ BOLI NEPOSEDNÉ A LEN SA TAK HMÝRILI. CHCELI SA DOSTAŤ VON. ŠIŠKA SA ZAPOČÚVALA DO ICH ROZHOVORU. JEDNO SMELE SEMIENKO VRAVELO: „UŽ ABY SOM BOLO NA ZEMI. CHCEM, ABY BOL ZO MŇA VEĽKÝ SMREK“. DRUHÉ, NESMEĽŠIE ŠEPLO: „NO, NO, LEN SI DAJ POZOR, ABY ŤA VIETOR NEZAVIAL DO KALUŽE VODY, KDE SA UTOPIŠ“. SMELE SEMIENKO SA ZASMIALO A VRAVÍ: „LEN SA TY NEBOJ A DÍVAJ SA“. A UŽ SA SPÚŠŤALO ZO ŠIŠKY Z VÝŠKY DOLU AŽ SA DOSTALO NA MÄKUČKÚ ZEM.

**TU SA ZAHNIEZDILO AKO DO PERINKY A BOLO MU DOBRE. POSPALO SI. PREBRALO SA,
AŽ KEĎ SPŔCHOL LETNÝ DÁŽDIK. SEMIENKO SA NAPILO A ZNOVU ZASPALO. DLHO
DRIEMAŤ NEMOHLA, PRETOŽE SLNIEČKO ZAČALO SVOJIMI TEPLÝMI LÚČMI VYŤAHOVAŤ
Z NEHO KLÍČEK. SEMIENKO ZAPUSTILO KORIENKY DO ZEME. BOLA TO ŤAŽKÁ PRÁCA.
HORE KLÍČEK, DOLE KORIENKY, ALE PODARILA SA.**

ZO SEMIENKA UŽ JE MALÝ STROMČEK. „LEN ABY SOM MAL DOSŤ VLAHY A TEPLA“, HOVORIL SI. VLAHY A TEPLA BOLO DOSŤ. MALÝ STROMČEK RÁSTOL A RÁSTOL. UŽ BOL VEĽKÝ AKO HRÍBIK A POSKYTOL ÚTULOK MALÝM CHROBÁČIKOM.

PREŠIEL RÔČIK, DRUHÝ, PIATY AJ DEVIATY. VYRÁSTOL Z NEHO PEKNÝ VYSOKÝ STROM. PYŠNE SA DÍVAL OKOLO SEBA. ALE VIDEL, ŽE OKOLO NEHO SÚ EŠTE VYŠŠIE STROMY, PRETO CHCEL AJ ON VYRÁŠŤ EŠTE VIAC. NO MUSEL SI POČKAŤ. UBEHLO VEĽA ROKOV, KTORÉ BOLI POZNAČENÉ SUCHOM, VÍCHRICAMI A MNOHÝMI DAŽĎAMI. STROM VŠAK VŠETKO VYDRŽAL A DNES MÁ KRÁSNYCH TRIDSÄŤ ROKOV. UŽ JE NAJVYŠŠÍ A SPOKOJNÝ. ZO SVOJEJ VÝŠKY SA DÍVA NA SVOJICH KAMARÁTOV, KTORÍ MU NESIAHAJÚ ANI PO PÁS. ODRAZU V DIAĽKE NIEČO POČUJE. JE TO ZVUK, KTORÝ DOPOSIAĽ NEPOČUL. ČO JE TO? VRRRR, VRRRR, VRRRR... NESIE SA LESOM. NEPRÍJEMNÝ ZVUK JE ČORAZ BLIŽŠIE. SMREK UŽ POČUJE AJ NEJAKÉ HLASY. TO SA DREVORUBAČI DOHADUJÚ, KTORÝ STROM SPÍLIA. AHA, TENTO JE KRÁSNY. OZNAČIA NÁŠ SMREK FAREBNOU KRIEDOU A ODÍDU PREČ.

AKO RASTIE STROM ?

DETI, ZAHRÁME SA NA MALÉ SEMIENKO. STOČÍTE SA DO KLBÔČKA AKO SEMIENKA V ZEMI. BUDETE NAPODOBŇOVAŤ, AKO ZO SEMIENKA VYRÁSTÁ VEĽKÝ STROM.

V ZEMI TUHO ZASPALO
SEMIENKO A ČAKALO,
ABY HO SLNIEČKO ZOHRIALO.

SLNIEČKO SA ZOBUDILO
A SEMIENKO POŠTEKLILO.
LÚČAMI ŤAHÁ SEMIENKO HORE,
VYRÁSTÁ KLÍČEK, DOBRE MU JE.

SPOD ZEMIČKY UŽ JE VON
A HNEĎ JE TU VEĽKÝ ZHON.

STROMČEK MALÝ VO VETRE KNÍŠE SA,
S KONÁRMI TEPLÝ VÁNOK POHRÁVA SA.

VEĽKÝ STROM VYRÁSTOL DO NEBA,
Z VEĽKEJ VÝŠKY DÍVA SA NA TEBA.

SMREK ZASPÁVA S MYŠLIENKOU, ČO SA STANE ZAJTRA. NASTALO KRÁSNE SLNEČNÉ RÁNO. DO LESA SA VRÁTILI DREVORUBAČI. PRIŠLI KU SMREKU A KEĎ DOŇ ZAĹALI, ZASTONAL. NASTAL JEHO ČAS. MUSÍ SA ROZLÚČIŤ S LESOM. SPÍLENÝ SMREK ČAKÁ NA ZEMI. ODRAZU SA OCITNE NA VEĹKOM AUTE, KTORÉ HO ODVÁĹA, NEVEDNO KAM.

AUTO ZASTANE PRED NEJAKOU BUDOVOU. TO JE TOVÁREŇ, KDE SA VYRÁBA PAPIER. TAM NAJPRV SMREK ROZPÍLIA A POTOM POMELÚ.

**POMIEŠAJÚ HO S VODOU NA DREVNATÚ KAŠU. VYSUŠIA, VYLISUJÚ I A Z VEĽKÉHO STROJA VYCHÁDZA AKO KRÁSNY BIELY PAPIER. „NO, NIEJE TO NAJHORŠIE,“ HOVORÍ SI. „PREMENILI MA, ALE SOM TO STÁLE JA. URČITE BUDEM UŽITOČNÝ. SOM ZVEDAVÝ, ČO ZO MŇA BUDE.“
POTOM PAPIER NAREZALI, NASKLADALI DO BALÍKOV A ODVIEZLI DO OBCHODU.**

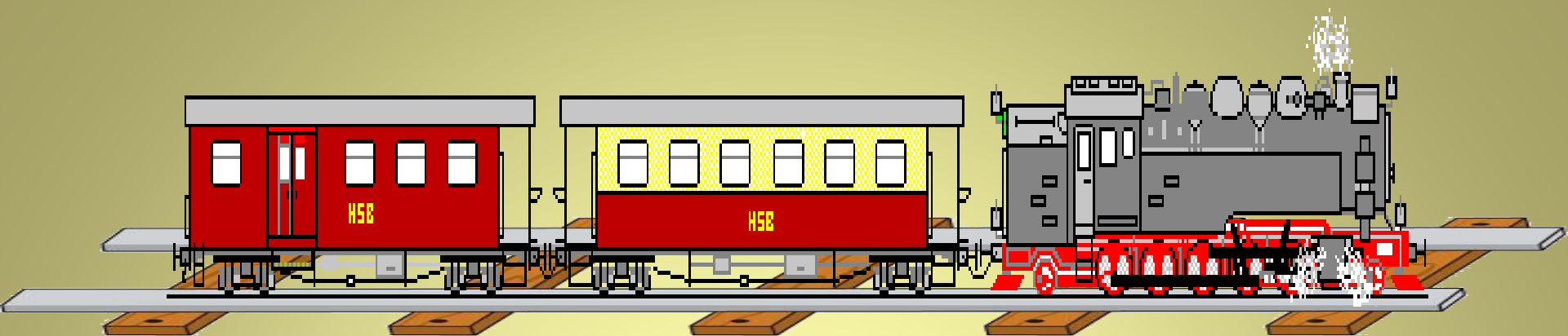

**PAĽKO SA PÝTA:
„VEĎ TO JE ČUDNÉ, TEN PAPIER JE BIELY, NIČ NA ŇOM NEVIDNO.
AKÁ TO BUDE KNIŽKA? ČO SI BUDEM POZERAŤ?“**

**DETI, VIETE ČO TREBA UROBIŤ,
ABY PAPIER NEBOL ČISTÝ A BOLA Z NEHO PEKNÁ KNIŽKA?**

**ALE VIETE, ČO SA STALO?
STRATILI SA NÁM PÍSMENKA.
POĎME ICH POHĽADAŤ.**

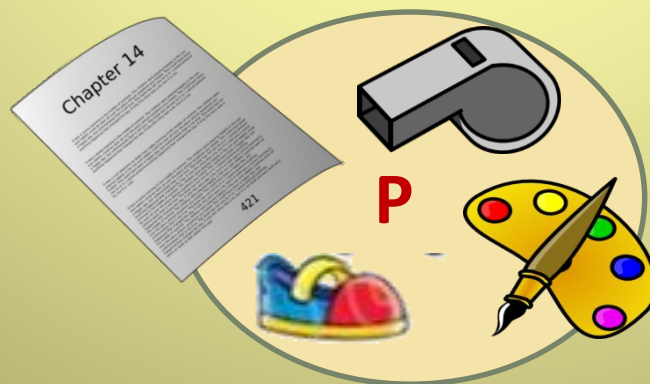
IDE VLÁČIK, IDE VLAK. VEZIE DEŤOM KNÍH CELÝ MRAK. IDE, IDE
Z KOPCA DOLU, HÁDŽE PÍSMENKA „A“, „B“... DO VAGÓNU.
VLAK SA PÝŠI, RÝCHLO BEŽÍ, KAM MU CESTA VELÍ, DO DEDINY ČI DO MESTA.

STANICA:

PÍSMENKOVO

VYSTUPUJEME! V TEJTO STANICI, URČITE STRATENÉ PÍSMENKA NÁJDEME.

CHODÍM, HĽADÁM, ČO MÁM ZNAŤ, POĎ MI JANKO POMÁHAŤ!
DO KÚTOV TY ZÁJDI, ČO ZAČÍNA NA PÍSMENKO „P“... RÝCHLO NÁJDI!

DETI HĽADAJÚ PO TRIEDE
PREDMETY NA ZAČÍNAJÚCE
SA NA PÍSMENKO...

**TETA SPISOVATEĽKA, GABRIELA FUTOVÁ,
KTOREJ PRÁVE DOŠIEL PAPIER, SA ZASTAVILA V OBCHODE. KÚPILA SI JEDEN BALÍK,
KTORÝ BY JEJ MAL VYDRŽAŤ NA DOPÍSANIE ROZPRÁVKY. DOMA SI SADLA K STOLU
A PÍSALA A PÍSALA. KEĎ DOPÍSALA, VYTLAČILA ROZPRÁVKU V TLAČIARNI. PAPIER
BOL HRDÝ, SKÁKALI NAŇ PEKNÉ ÚHLADNÉ PÍSMENKÁ. TETA SPISOVATEĽKA
ZOBRALA POPÍSANÝ PAPIER A ODNIESLA HO
K VYDAVATEĽOVI.**

TEN SI ROZPRÁVKU PREČÍTAL A POVEDAL, ŽE DEŤOM SA BUDE URČITE PÁČIŤ. ALE TREBA K NEJ EŠTE NAKRESLIŤ NEJAKÉ OBRÁZKY. ZAVOLAL UJOVI MALIAROVÍ – ILLUSTRÁTOROVÍ, KTORÝ SI ZOBRAĽ PAPIER A NAKRESLIL OBRÁZKY. BOLI VEĽMI PEKNÉ, VYDAVATEĽOVI SA PÁČILI.

UJO VYDAVATEĽ SA DOHODOL S NAKLADATEĽOM, ŽE ROZPRÁVKU OD TETY SPISOVATEĽKY VYDAJÚ AKO KNIŽKU PRE DETI. V TLAČIARNI NA PAPIER VYTLAČILI PÍSMENKÁ AJ OBRÁZKY. VŠETKY VYTLAČENÉ PAPIERE ZOŠILI, PRIPEVNILI OBAL KNIHY. VZNIKLA KRÁSNA, VOŇAVÁ ROZPRÁVKOVÁ KNIHA. A NIE JEDNA, BOLO ICH VEĽA. TO VŠAK EŠTE NEBO VŠETKO.

**UJOVIA A TETY KAŽDÚ KNIHU SKONTROLOVALI, ULOŽILI A ZABALILI.
KNIHY NALOŽILI DO AUTA, KTORÉ ICH ODVIEZLO DO OBCHODU S KNIHAMI-
KNÍHKUPECTVA.**

SMREK PRETAVENÝ DO KNIŽKY ČAKAL. NEVEDEL NA KOHO. ČAKAL A DÚFAL, ŽE SI HO NIEKTO VŠIMNE. ZAČAL SA OBZERAŤ OKOLO SEBA. UVIDEL POLICE AŽ DO SAMEJ POVALY, NA KTORÝCH BOLI RÔZNE KNIŽKY. VEĽKÉ, MALÉ, HRUBÉ, TENKÉ, S OBRÁZKAMI , I BEZ NICH. PRISTAVOVALI SA PRI NICH ĽUDIA. PRISTAVIL SA I MALÝ CHLAPEC A VYBRAL SI ENCYKLOPÉDIU O ZVIERATÁCH. ŠTUDENTKA SI KÚPIA ANGLICKÝ SLOVNÍK. MLADÁ PANI SI VYBRALA KUCHÁRSKU KNIHU. MALÝ ŠKÔLKÁR S OTECKOM SI OBZERAL OBRÁZKOVÉ LEPORELÁ.

PRI NAŠEJ KNIŽKE SA PRISTAVILA MALÁ ZUZKA. MALA NARODENINY. MAMIČKA JEJ SĽÚBILA, ŽE JEJ KÚPI PEKNÚ KNIŽKU. TÁTO SA ZUZKE HNEĎ ZAPÁČILA. ODNIESLA SI JU DOMOV. UŽ SA TEŠILA NA TO KEDY JEJ MAMIČKA ZAČNE Z NEJ ČÍTAŤ ROZPRÁVKU. DOMA SA RÝCHLO PONÁHLALA UMYŤ SI RUKY A ZAVOLALA AJ SVOJICH BRAČEKOV. NAJPRV SI V KNIŽKE POPREZERALI OBRÁZKY, POTOM IM MAMIČKA PREČÍTALA PRVÚ ROZPRÁVKU. „ACH, TO BOLA KRÁSNA ROZPRÁVKA“, POVEDALA ZUZKA A ULOŽILA SI KNIŽKU K OSTATNÝM NA POLIČKU. TAK NÁŠ SMREK ODPOČÍVAL PRETAVENÝ DO KNIŽKY V ÚTULNEJ IZBIČKE NA POLIČKE. „MÁM TO ALE KRÁSNY ŽIVOT,„ POVEDAL SI A ZASPAL SLADKÝM SPÁNKOM.

**KEĎ MÁM PEKNÚ KNIŽKU V RUKE
HOCI NEVEĽKÚ- JE TO,
AKOBY SOM STRETLA
DOBRÚ PRIATEĽKU.**

**KADEČO MI VYROZPRÁVA,
ČO JA NEPOZNÁM,
ZAVEDIE MA DO ĎALEKA,
HORE, KU HVIEZDAM.**

**KEĎ MI VEČER ZAČNE SNÍČEK
LIETAŤ PRI LÍCI,
JA ZASPÁVAM V POSTIEĽÔČKE,
KNIŽKA V KNIŽNICI.**

IDE VLÁČIK ŠI- ŠI- ŠI, ODVEZIE NÁS K MARIŠI.
POTOM CEZ TRI TUNELE, OD MARIŠI K ETELE.
ŠI- ŠI- ŠI, VLAK SA PÝŠI, RÝCHLO BEŽÍ,
KAM MU CESTA VELÍ, DO DEDINY ČI DO MESTA.

STANICA:

ROZUMKOVO

A TU KONČÍ PRÍBEH O KNIHE, KTORÁ MUSELA PREJŠŤ DLHÚ CESTU, ABY SA
DOSTALA AŽ K NÁM. A ABY SME SA Z NEJ MOHLI TEŠIŤ, MUSÍME SA O ňU DOBRE
STARAŤ. .

KNIHA PROSÍ:

NEBER MA DO ŠPINAVÝCH RÚK.

NEKLAĎ MA NA VLHKÉ ANI MASTNÉ MIESTO.

NEOHÝBAJ MOJE ROŽKY.

NEKRESLI, ANI NEČARBI DO MŇA.

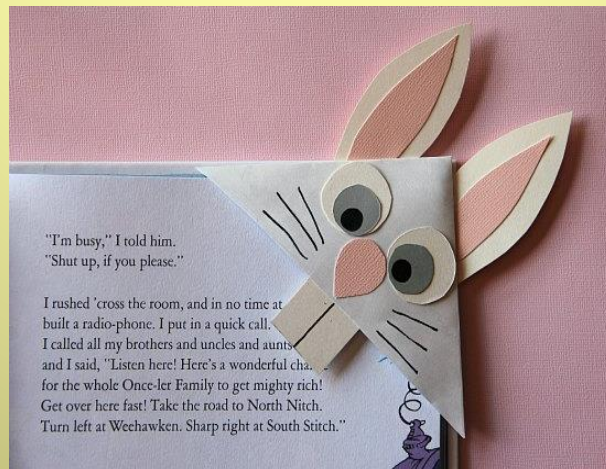
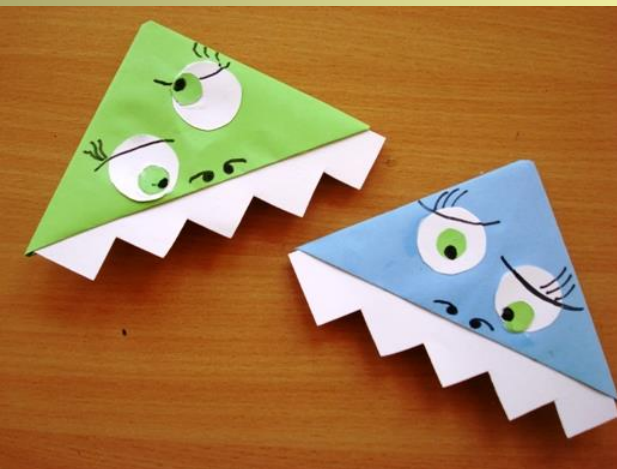
NEKRČ MA A NETRAJ MOJE STRANY.

NEVYSTRIHUJ MOJE OBRÁZKY.

NA TO, ABY STE NEZABUDLI, KDE STE V KNIHE SKONČILI S PREZERANÍM,
SLUŽI ZÁLOŽKA. A ZAPAMĀTAJTE SI, KAŽDÝ STROM V LESE MÁ SVOJU
ZÁZRAČNÚ MOC UKRYTÚ V ROZPRÁVKE. KEĎ BUDETE POZORNE POČÚVAŤ,
ZAPOČUJETE TÚ ROZPRÁVOČKU AJ VY.

**PRIŠLI DETI DO KNIŽNICE,
NÁJDU TU KNÍH NA TISÍCE.
ZVIERATKÁ, DETI, STROMY A HRAČKY
ZAHRAJÚ SA S VAMI NA SKRÝVAČKY.
KTO ICH NÁJDE HNEĎ,
DOSTANE ODMENU SLADKÚ AKO MED.
JEDEN- DVA- TRI- ŠTYRI- PÄŤ
OBJAVÍME V KNIHÁCH CELÝ SVET.**

JA SOM PAĽKO, PREDŠKOLÁK
DO ŠKÔLKY JA CHODÍM RÁD.
ZA DEŤMI A HRAČKAMI,
FAREBNÝMI KNIŽKAMI.
S KAMARÁTMI RÁD SA HRÁM,
NO NAJRADŠEJ ZO VŠETKÉHO
KNIŽÔČKY SI POZERÁM.
AJ NA TISÍC OTÁZOK,
ODPOVIE MI OBRÁZOK.

ZDROJE:

- google
- Dieťa a jeho svet 2
- Vlastné zdroje
- Časť písaného textu a básničky- autor neznámy, stiahnuté z internetu- bez udania autora
- Zdroj niektorých obrázkov - autor neznámy

